

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 14. jūlija spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Lieta C-500/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Starptautiskie nolīgumi – Dzelzceļa pārvadājumi – Konvencija par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem (COTIF) – Vienveida noteikumi attiecībā uz līgumu par infrastruktūras izmantošanu starptautiskajā dzelzceļa satiksmē (CUI) – 4. pants – Saistošais tiesību akts – 8. pants – Pārvaldītāja atbildība – 19. pants – Citas darbības – Tiesas kompetence – Bojājumi pārvadātāja lokomotīvēm pēc noiešanas no sliežu – Aizstājošu lokomotīvu noma – Infrastruktūras pārvaldītāja pienākums atlīdzināt nomas izmaksas – Līgums, kurā paredzēta pušu atbildības paplašināšana, atsaucoties uz valsts tiesībām)

(2022/C 340/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Atbildētāja: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienības Tiesas kompetencē atbilstoši LESD 267. pantam ir interpretēt 1980. gada 9. maija Konvencijas par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem, kas grozīta ar 1999. gada 3. jūnija Viļņas protokolu, E papildinājuma “Vienveida noteikumi attiecībā uz līgumu par infrastruktūras izmantošanu starptautiskajā dzelzceļa satiksmē (CUI)” 4. pantu, 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 19. panta 1. punktu.
- 2) 1980. gada 9. maija Konvencijas par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem, kas grozīta ar 1999. gada 3. jūnija Viļņas protokolu, E papildinājuma 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka infrastruktūras pārvaldītāja atbildība par mantisko zaudējumu neietver izmaksas, kas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam radušās saistībā ar aizstājošo lokomotīvu nomu bojāto lokomotīvu remonta laikā.
- 3) 1980. gada 9. maija Konvencijas par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem, kas grozīta ar 1999. gada 3. jūnija Viļņas protokolu, E papildinājuma 4. pants un 19. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma puses var paplašināt savu atbildību, vispārīgi atsaucoties uz valsts tiesībām, saskaņā ar kurām infrastruktūras pārvaldītāja atbildības apjoms ir plašāks un atbildība ir atkarīga no vainas esamības.

⁽¹⁾ OV C 19, 18.1.2021.